

DOM

afsagt den 2. juni 2020 af Vestre Landsrets 13. afdeling (dommerne Chris Olesen, Peter Buhl og Annette Nørby (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-0831-20

Anklagemyndigheden

mod

T

...

(advokat Peter Secher, Aarhus)

Retten i Aarhus har den 22. april 2020 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 3-3388/2020).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale i forhold 1-2 samt skærpe, således at tiltalte idømmes fængsel i 3-4 måneder.

Tiltalte T har påstået stadfæstelse. Tiltalte har for landsretten ikke bestridt, at han har foretaget de handlinger, der fremgår af forhold 1-2.

Tiltalte har ikke været til stede under ankesagens behandling.

Supplerende oplysninger

Der er dokumenteret oplysninger fra Sundhedsstyrelsen om bl.a. følgerne af at være smittet med coronavirus, og hvordan man bliver smittet med virussen.

Tiltalte har været frihedsberøvet den 29. marts 2020 og fra den 2. april 2020 til den 22. april 2020.

Anbringender

Anklagemyndigheden har til støtte for påstanden om domfældelse i forhold 1-2 anført, at vold efter straffelovens § 119, stk. 1, må forstås i overensstemmelse med straffelovens § 244, stk. 1, og at forsættlig smitte med coronavirus må anses som vold. Tiltalte har derfor truet med vold.

Forsvareren har til støtte for sin påstand navnlig anført, at det følger af Folketingets behandling af lovforslag nr. L 157 af 14. januar 1988 til lov om ophævelse af lov om bekæmpelse af kønssygdomme, at det er forudsat, at forsættlig smitte med mæslinger og influenza ikke er omfattet af straffelovens regler om legemsangreb. Forsvareren har endvidere anført, at straffelovens § 119, stk. 1 – i modsætning til straffelovens § 244, stk. 1 – ikke omfatter at angribe en andens legeme på anden måde end ved vold, og at smitte med coronavirus ikke kan anses som vold.

Landsrettens begrundelse og resultat

Forhold 1-2

Tiltalte var ikke smittet med coronavirus (SARS-CoV-2), da episoden foregik, og der er enighed om, at tiltalte ikke har udøvet vold eller forsøgt herpå. Sagens problemstilling er, om tiltaltes råb ”corona” i forbindelse med, at han på ca. en halv meters afstand hostede flere gange mod en politibetjents ansigt og flere gange mod en anden politibetjents overkrop og skulder, samlet udgør en trussel om vold omfattet af straffelovens § 119, stk. 1.

Efter oplysningerne om, hvordan coronavirus kan smitte, lægges det til grund, at tiltaltes host ville have været egnede til at smitte betjentene med coronavirus, hvis han selv havde været smittet. Det ændrer ikke herpå, at betjentene ikke blev ramt af væske fra tiltalte.

Smitte med coronavirus kan nødvendiggøre indlæggelse på hospital, herunder på intensivafdeling. Landsretten finder, at det må anses som vold omfattet af straffelovens § 119, stk. 1, hvis en person under omstændigheder som i denne sag forsættligt smitter en anden person med coronavirus. Folketingets behandling af lovforslag nr. L 157 af 14. januar 1988 til

lov om ophævelse af lov om bekæmpelse af kønssygdomme kan ikke føre til en anden vurdering.

Tiltaltes råb ”corona” og host mod betjentene udgjorde således en trussel om vold efter straffelovens § 119, stk. 1, og tiltalte findes derfor skyldig i forhold 1-2.

Strafudmåling

Anklagemyndigheden har anført, at tiltalte i forhold 3 skal straffes med fængsel i 30 dage. Herefter, og da truslen i forhold 1-2 er fremsat efter ikrafttrædelsen af strafskærpelsen i lov nr. 82 af 30. januar 2019 om ændring af straffeloven, men før ikrafttrædelsen af strafskærpelsen i lov nr. 349 af 2. april 2020 om ændring af bl.a. straffeloven, fastsættes straffen til fængsel i 3 måneder.

Landsretten ændrer herefter byrettens dom.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom ændres, således at straffen forhøjes til fængsel i 3 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for begge retter.